

DEN KRISTNE PÅSKE

Den kristne påske fejres på basis af de begivenheder, der ifølge Det Nye Testamente fandt sted i Jerusalem under den jødiske påskefest (pesach) for knap 2000 år siden. Hovedpersonen var den jødiske mand, Jesus, der sammen med tusindvis af andre jøder var kommet til byen for at fejre den jødiske pesach-højtid.

Påskeugen begynder palmesøndag, som efterfølges af et par 'almindelige' dage. Dernæst bliver det skærtorsdag, langfredag og påsken kulminerer om søndagen med kristendommens vigtigste helligdag, nemlig påskedag, hvor Jesus ifølge Det Nye Testamente opstod fra de døde.

PALMESØNDAG

Påsken begynder palmesøndag og ifølge fortællingen i Det Nye Testamente var det denne dag, Jesus red ind i Jerusalem på et æsel og blev hyldet af skarerne med palmegrene.

Nogle af jøderne håbede, at Jesus var den længe ventede konge, Messias, som skulle redde dem fra den romerske besættelsesmagt og give Israel fornyet kongeværdighed.

Forud for indtoget i Jerusalem blev Jesus salvet. Denne salving regnes som vigtig for forståelsen af Jesus, fordi det er her, han for alvor trådte i karakter som Messias (den salvede). For flertallet af jøderne var Jesus ikke Messias, og de venter stadig den dag i dag på, at den sande Messias skal komme.

SKÆRTORS DAG

Den efterfølgende torsdag, kaldes skærtorsdag. Ifølge fortællingen i Det Nye Testamente var det denne dag, at Jesus spiste det traditionelle jødiske pe-

sach-måltid sammen med sine disciple. Her delte Jesus brød og vin med disciplene og fortalte dem, at han skulle dø for deres skyld.

Det blev til kirkens nadverritual, hvor kristne tror, at de kan blive rensset og få tilgivelse. Inden måltidet vaskede han disciplenes fødder, for at vise dem, hvordan han ønskede, at de skulle være over for hinanden.

Senere samme aften/nat blev Jesus taget til fange, da disciplen Judas udpegede ham for de romerske soldater ved at give ham et kys.

LANGFREDAG

Ifølge fortællingen i Det Nye Testamente blev Jesus langfredag først afhørt af ypperstepræsten og de jødiske ledere, som fandt ham skyldig i at håne Gud, fordi han sagde, at han var Guds søn.

De sendte herefter Jesus videre til forhør hos den romerske statholder Pontius Pilatus, da de ikke selv havde ret til at henrette en fange. Pilatus valgte at overlade domsfældelsen til folket, da der var en tradition for at løslade en fange under påskefesten.

Valget stod mellem morderen Barabbas og gudsbespotten Jesus. Folket, der søndagen forinden havde hyldet Jesus som Messias, valgte Barabbas. Pilatus fralagde sig ansvaret for den efterfølgende henrettelse ved at vaske sine hænder offentligt.

Jesus blev efter domsfældelsen pisket, hånet og fik en tornekrans på hovedet, inden han blev beordret til selv at bære sit kors til Golgata, hvor han skulle korsfæstes.

PÅSKEDAG

Tre dage senere, søndag morgen fortæller Det Nye Testamente, at Jesus stod op af graven - han overvandt døden og blev levende igen. Denne opstandelse er det, som kristne fejrer til påske, og dagen kaldes påskedag.

Det Nye Testamente fortæller videre, at nogle kvinder var de første, der mødte Jesus ved den tomme grav. Senere viste Jesus sig også for disciplene. De spiste sammen og talte sammen, og det skulle bevidne, at Jesus ikke blot var et spøgelse, men at han virkelig var et menneske igen.

Påskedag er den vigtigste helligdag for kristne, der tror på Jesus' død og opstandelse og ser det som et tegn på, at Jesus virkelig var/er Guds søn. Samtidig ser de korsfæstelsen som et offer, der har frelst alle de mennesker, der tror på Jesus. Med Jesus' død tog han alle andre menneskers synder på sig, og Gud oprettede en ny aftale med alle mennesker, som gør det muligt at få tilgivelse for det, man har gjort forkert.

STOR OG LILLE OPSTANDELSE

Helt centralt i kristendommen står håbsfortællingen om, at der af død kommer nyt liv.

I kristendommen kan man både tale om den store og den lille opstandelse. Begge har rod i troen på Jesus' opstandelse i påsken og i håbet om, at ethvert menneske kan få del i Jesus' opstandelse, altså at mennesker skal dø, ligesom Jesus døde, men at de også skal opstå fra de døde.

I kristendommen er den store opstandelse den, der sker efter dette liv. Den lille opstandelse er den, der sker her i livet. Den lille opstandelse henter også kraft fra troen på Jesus' død og Jesus' opstandelse. Den er erfaringen af og håbet om, at der af de ting, som mennesket ødelægger eller som ødelægger menneskets liv, kan opstå nyt liv. Af det, der ser dødt ud, eller som er det, kan der opstå nyt liv, nye relationer, nye veje.